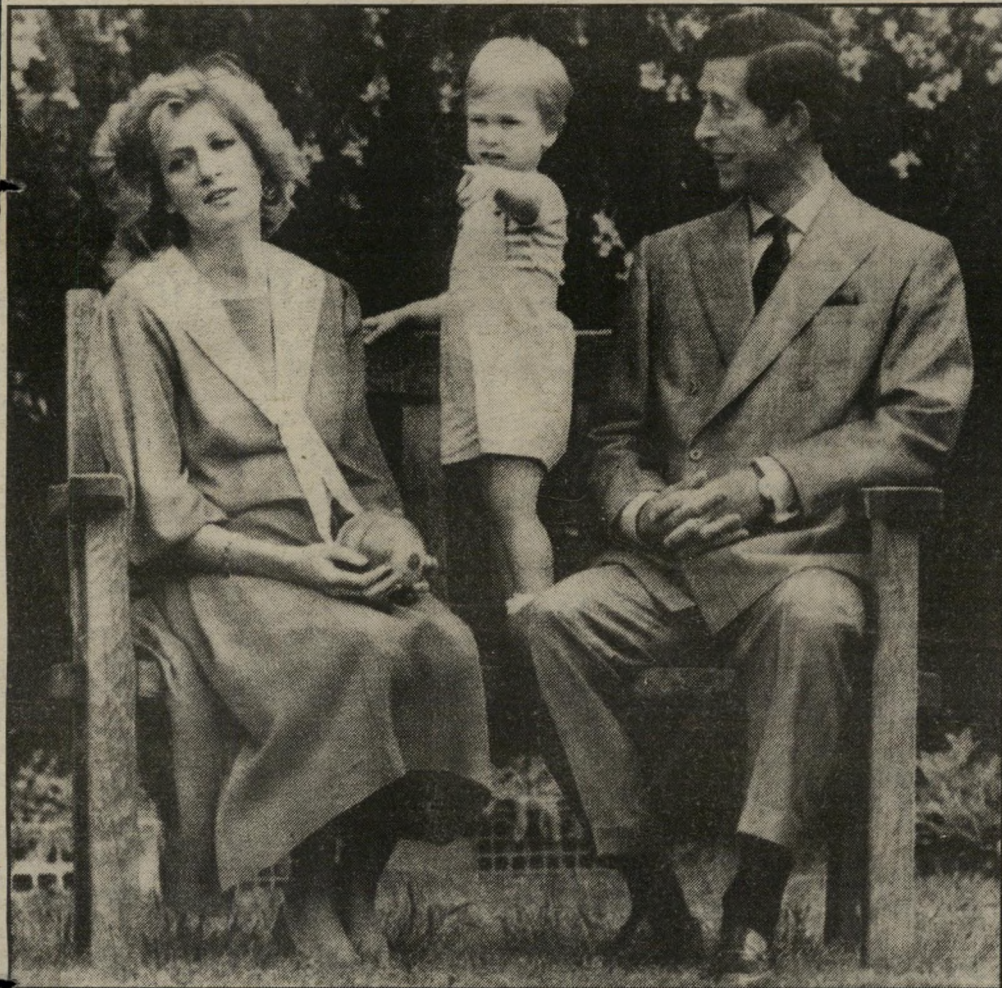

אנשים בעולם

לידי די: הנסיך הקטן גונב את ההצגה

והתיקווה היחידה של בית המלוכה היא שלא ישתמש בכשרונותיו כדי לרווח על בני ביתו, שהם כבר ממילא חשופים יתר על המידה. ולכסוף, בתמונה מימין, למעלה, הוא נדחק לתוך התמונה, שעה שאבא ואמא מארחים את המלכים של ממלכה אחרת, שבאו לנקר אצלם בלונדון. המלכים הם שני בימאי קולנוע, שמן של אחד פטיבן שפילברג ושל השני ג'ורג' לוקאס. שפילברג, הממושקף, מציג בהצגה חגיגת את סירטו החדש אינדיאנה ג'ונס, שהוא המשך של שודדי התיבה האבודה וכבר שוכר, כקודמו, שיאי קופה. לוקאס, מוזקן אבל בלי מישקפיים, כתב את התסריטים לשני ההמשכים ואף הפיק אותם, ובנוסף לכך, הוא הרי הוגה כל מילחמות הכוכבים למיניהם.

בתיקשורת הבריטית יש כוכב חדש. זה עתה מלאו לו שנתיים והוא נמצא בכל מקום. בינתיים כליווי הוריו, אבל לפי ההתמצאות שלו בשטח והביטחון העצמי שהוא כבר מפתח, עוד מעט יתחיל לפעול בעצמאות מוחלטת. הכוונה היא כמוכר ליליאם, בנם של הנסיך צ'ארלס והנסיכה דיאנה, כנראה הווג המצולם ביותר היום ברחבי הקיסרות כולה. בתמונה למעלה אפשר להעריך את תושייתו, שעה שהוא ניצב בין אבא ואמא, כאשר השלושה מפקירים את עצמם למצלמות העיתונות לפי הזמנה, בגני קנסינגטון בלונדון, במעין חזרה כללית לקראת חגיגת יום-ההולדת השני של ויליאם, ב־21 ביוני. בתמונה מימין למטה, אפשר להבחין כיצד הנסיך הצעיר עושה כבר את צעדיו הראשונים כמנחה בתוכנית טלוויזיה, או אולי ככתב,

רק החזיות יחסרו במוסיאון ★ תואר אחרי 20 שנה ★ הרברט פון קאריאן משתולל ★ על מה הואשמה פאלומה פיקאסו?

של ניו יורק, טיפאניס, נאלצה להודות באתרונה שההשראה לאחר התכשיטים, דג הזהב, באה לה מספר שבו עיניה קודם לכן. הווידוי הזה בא אחרי שמחבר הספר קישוטים ועיטורים חדשים, אמן בשם ארתור בייקר, תבע את הגברת פיקאסו לדין על פלגיאט, והאשים אותה שגנבה ממנו את העיצוב. פאלומה הודתה שהיא אכן ראתה את הספר לפני שהיא עיצבה את התכשיט, אולם מנהל טיפאניס פטר את כל הפרשה במחזי די: "שטויות", הוא אמר. זו אולי השראה אמנותית, ותו לא." ●●● דוקטור קריסטין בארנארד, הלוח השתלות הלב, עומד להיות שכן שלגו. הרופא הדרום-אפריקאי המפורסם, שנאלץ להניח לסכין המנתחים בשל מחלת הארתריטיס, שאותה לא הצליח לרפא אפילו בעזרת תרופות טבעוניות וצמחים למיניהם, הודיע על כותנתו להתיישב באי היווני קוס ולהתחיל בקאריירה חדשה, כרופא פשוט מן השורה. ●●● בתי-המישפט האמריקאים סירבו להוציא צו נגד פירסום סיפורו של בוב וורדארד (העיתונאי המפורסם מפרשת ווטרגייט) בשם החיים הקצרים והמטורפים של ג'ון בלושי. המבקשת היתה אלמנתו של השחקן, ג'ודי, שנאחזה בטענה המישפטית שוורדארד השתמש בצילומים שאין לו עליהם זכויות. למעשה, טוענת האלמנה שהספר המתאר את הידרדרותו של הקומיקאי להתמכרות מוחלטת לסמים, מוזיק, לזיכרו, מעלה את רמותו בצורה מסולפת ומעוות את האמת. עתה, היא מתכוונת לכתוב ספר, שבו תציג את האמת לאמיתה.

עסק לאנשים רציניים שאינם יודעים מה פירוש שבתות, קנוניות וסכסוכים, אינו אלא טועה. הרברט פון קאריאן, מגדולי המנצחים של דורנו, מנהל מילחמת-עצבים כבר שנה שלמה נגד התימורת שהוא בעצם מנהלה הרישמי, התומרת הפילהרמונית מברלין. לאחרונה הוא צריך היה לנצח עליהם בקונצרט חגיגי בעיר ואלצבורג והוא ביטל אותו ברגע האחרון. לא סתם ביטל, אלא קבע באתו הזמן להופיע באתו המקום עם התימורת המתחרה, הלא היא הפילהרמונית מווינה. כל זאת, משום שלפני שנה ניסה קאריאן להכניס לתימורת הברלינאית נגן קלרניט צעיר, שהוא רצה מאוד כיקרו, ואילו הנגנים עצמם התנגדו להפרת הפרודורות המוסכמות לקבלת נגנים בתומורת. לא איש כמו קאריאן ימחל על חוצפה שכזאת ●●● שחקנית הקולנוע לשעבר סולט ג'ורדא, שהיתה רעייתו של צ'ארלי צ'אפלין, החליטה לאחרונה להשתחרר מכמה אצרות אמנות שהעיקן עליה, היא הוציאה למכירה שני ציורים של הצייר המכסיקאי דייגו ריינרדה, והמכירה שברה את כל השיאים של מחירים אשר הושגו אי פעם עבור ציור דרום-אמריקאי. על תמונה אחת שולם סכום של 429,000 דולר, ואילו על אחרת 242,000 דולר. גורדאר, בת 71, החליטה לשמור לעצמה תמונה נוספת של ריינרדה, פורטרט שלה בצעירותה, אשר תלוי בביתה, בשווייץ ●●● סאלומה פיקאסו, בתו של הצייר הספרדי הרגול, בצרות. אחרי שתיכננה סידרה של ילומים יוקרתיים עבור חנות התכשיטים היוקרתית

●●● הפיאות הבלונדיות המתעופפות של הזמרת דולי סארטון והגיטארה שבעותה הלחינה את להיטי ה"קאנטרי" שלה עומרים להיות מוצגים מוסיאונים בתערוכת קבע שתיערך בעיר נאשזיל, שהיא כידוע בירת מוסיקת ה"קאנטרי". זאת הפעם הראשונה שהמוסיאון — מוסד שקיים כבר 17 שנים ומנציח אירועים בולטים בעולם המוסיקה המיוחדת הזאת — יקדיש תצוגת קבע ממושכת כליכך לאמן אחד, והדבר נחשב כאות הוקרה וכבוד מיוחד כמינו. מה שייחסר בין המוצגים בתערוכה הזאת, אלה הם האביזרים המפורסמים ביותר לעיצוב אישיותה של פארטון, הלא הן החזיות שבהן נחה החזית האדירה שלה ●●● מוזאריי סאורי, מי שהיה המנהיג הראשון של הסטודנטים בחוף המערבי של ארצות-הברית, אשר החל את תנועת המחאה כשנות ה-60 — כאשר הוביל את חבריו באוניברסיטת ברקלי, ליד סאן פרנציסקו, במאבק גלוי נגד המישטרה — הצליח סוף כל סוף לסיים את חוק לימודיו ולזכות בתואר אקדמי. כשהוא כבר בן יותר מ־40 ושערותיו מאפירות קיבל סאווי השנה תואר ביי, אבל לא מאוניברסיטת ברקלי, אלא דווקא מאוניברסיטת סאן פרנציסקו, שבעיר הסמוכה ●●● השחקן הוותיק ברג'ס מרדית, שהתבקש לשאת נאום לפני בוגרי מחזור בקולג' קטן במדינת ורמונט, הרהים את כל הנוכחים, הורים ותלמידים גם יחד, בנאומו הקצר: "פרו רכבו", הוא המליץ לצעירים, "לשם כך אנו חיים על האדמה הזאת" ●●● מי שסבור שמוסיקה-עלאטית הוא